

V kostele

Komunál

Vlezl jsem vykýřem,
do starýho kostela,
hledal jsem útěchu,
ona tam nebyla,
vlezl jsem vykýřem,
jít dvěřma jsem se bál,
nežil jsem jak bych chtěl,
ten co visí na stěnách,
chtěl jsem jen útěchu,
pár hodin klidu mít.

Chtěl jsem znát odpověď,
jak s černou duší žít,
zlomenej v lavici,
před pánem na kříži,
do ticha zašeptám "prosimtě odpust' mi".

Šeptal jsem do ticha,
že nejsem zas tak zlej,
že jsem jen s vlky žil,
tam dole ještě hrej,
šeptal jsem do ticha,
jména dětí svých,
snad mi odpustí,
nákej ten malej hřích.

jéééééééééé

Šeptal jsem do ticha,
smrti se nebojím,
jenom bych hrozně rád,
řek co chtěl jsem říct,
šeptal jsem do ticha,
vím, že jsem mockrát lhal,
ještě než odejdu, všechno bych za vás dal.

Šeptal jsem do ticha,
že jsem jen miloval,
na tom nic nezmění,
kolikrát jsem sliboval,
šeptal jsem do ticha,
že nejsem věřící,
přesto teď před tebou klečím, už nebrečím.